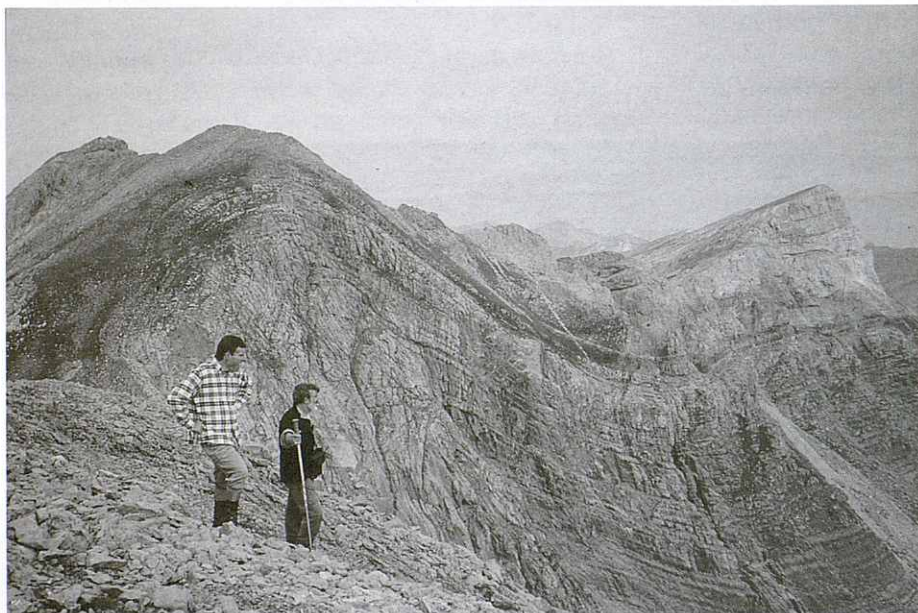

Estiu 2000: Pirineu Occidental. Per les Valls d'Echo i d'Ansó (Aragó) i el Circ de Lescun (Bearn)

Com cada any i esperem que sigui per molts anys, hem tingut la sort de poder dedicar uns quants dies a gaudir d'unes vacances a la muntanya que ens han permès, una vegada més, anar a conèixer un sector de muntanyes que, per la seva llunyania, no tenim a l'abast durant l'any. No hem pas triat serres molt llunyanes, no hem anat a cap altre continent, ni tan sols hem anat als Alps, ens hem quedat al Pirineu que gairebé s'ha convertit, en objectiu de la nostra vida poder arribar a dir que hem trepitjat gairebé per tot arreu.

Mesa de los Tres Reyes des de l'Añelarra. Foto J. Mundet

Aquest cop hem situat el nostre centre d'acció a la vila d'Echo, capital de la vall del mateix nom per on discorre l'Aragón Subordán, riu que neix als magnífics prats d'Aguas Tuertas i que s'ajunta al seu germà gran, l'Aragón, a Puente de la Reina.

Han estat tretze dies d'intensa activitat que ens han portat a ascendir un total de 39 pics (que evidentment no enumeraré) gairebé tots situats a cavall de la ja nomenada vall d'Echo i la vall veïna d'Ansó, la darrera cap occident del que s'entén com a Pirineu Aragonès. Potser l'únic cim que hem pujat clarament situat a l'esquerra de la Vall d'Echo és el Castillo de Acher important i espectacular bastió calcari situat no massa lluny d'Echo i que l'any passat se'ns va quedar per pujar per falta de dies.

Els dos primers dies de campanya ens centrem a la vall d'Espetal que dona accés pel sud a la Sierra de Alano i a la Peña Forca. Potser és el grup muntanyós menys freqüentat de tots els que hem reco-

rregut i jo en destacaria la seva solitud, l'extensa panoràmica cap el sud, els seus contrastos de bosc i roca i la relativa inaccessibilitat. Raons, algunes d'aquestes, que les deuen fer especialment atractives pels seus habitants: és on més fauna hem pogut observar: senglars, isards, cabres, grans ocells, etc.: unes muntanyes encara "vives" d'una valor incalculable.

Els següents dos dies optem per un canvi radical d'escenari: ens dirigim als gegants de la zona però des del costat francès. Ara els fons de les valls són absolutament verds, boscos de faigs i avets denoten que la humitat i la boira hi són freqüents, els camins no tenen res a veure amb els dels dies precedents: ara són ben marcats, amb rètols indicadors a totes les cruïlles, un país més pensat per caminar-hi, on anar a peu no és una excepcionalitat. Els matins els gaudim de bon temps i les tardes boiroses, i aconseguim pujar els cims més alts com l'Annie, l'Añelarra, la Mesa d'Os Tres Reis i algun

altre. Aquestes són les grans muntanyes, especialment la Mesa, un enorme i encastellat cim de vastíssima panoràmica. És zona d'extensos i laberíntics rascars calcaris, com no trobareu en tot el Pirineu. I d'aquesta sortida en queda potser el record d'una de les estones més plaents de totes les vacances: una tarda passada plàcidament al peu d'una tartera de grans blocs, ajaguts sobre un clap d'herba verda i suau, observant les llums caients de la tarda entre borrallons de boira que puja silenciosa de la vall i es desfà en vapors evanescents i gaudint de la inestimable companyia d'unes

alegres i refiades musteles i d'unes marmotes que acaben també per agafar-nos confiança ja que veuen que no acabem de marxar. Una cristallina font fa encara més idíl·lica la raconada.

Un dia mig de "descans" el dediquem al Castillo de Acher i tot seguit ens encaminem a la vall d'Ansó on hi passem els tres dies següents. Anem a parar a una cabana de pastors situada enmig d'unes verdíssimes ondulacions. Hi coneixem l'Ivan, un vailet de divuit anys justos, reservat però cordial, llest i diligent i que està al càrrec de set o vuit-centes ovelles ajudat per dos gossos rabiüts i famolencs i que tan aviat ens borden estrepitosament com ens mouen la cua per demanar-nos un mos. A les nits l'Ivan baixa al poble a dormir i ens deixa la cabana per nosaltres i de dia puja a cuidar el ramat i a estudiar el codi de la circulació ja que vol treure's el carnet de conduir. Aquests dies gaudim del temps més inestable amb una curta i espectacular tempesta la primera vesprada i una pluja persistent